పెళ్ళికానుక

ఆర్. శివరాజన్

"యూ ఫూల్ ....యిడియట్ బ్రూట్ .... యూ స్కౌండ్రెల్ ...."

నారాయణస్వామి ఆగాడు. కాని వాడి పెదాలు ఇంకా గజగజ వొణుకుతూనే వున్నాయి. బహుశః నన్ను ఇంకా నాలుగు ఇంగ్లీషు పదాల్తో గట్టిగా తిట్టాలన్న కోర్కె కాబోలు——పాపం వొకాబ్లరీ చాలక - లేకపోతే ఖర్మకాలి సమయానికి జ్ఞాపకం రాకుండా అవస్థపడుతున్నాడేమో అనిపించింది. పోనీ, ప్రాంప్ట్ చేద్దామా అన్న సరదా పుట్టింది నాకు. కానీ ఆ దురవకాశం యివ్వకుండా తనే మొదలెట్టాడు.

ఒరే... నీకేమన్నా బుద్ధుందట్రా? ఇలా చేస్తే నీకు యీ జన్మలో పెళ్ళి కాదురా.. కావాలిస్తే అమ్మవారి గుడిలో ప్రమాణం చేస్తాను....''

నారాయణస్వామి ధోరణిలో మాంచి యింప్రూవ్‌మెంట్ కనిపించింది. అన్నాళ్లూ నన్ను చివాట్లు పెట్టినప్పుడు, 'ఇలా అయితే నీకు పెళ్ళి ఎలా జరుగుతుందిరా?' అన్న అనుమానమే వెలిబుచ్చాడు. కాని ఇవాళ్టి రోజున 'నాకు అసలు పెళ్ళే కాదని నిర్ధారణ చేశాడు. పైపెచ్చు గుళ్ళోని అమ్మవార్ని కూడా రచ్చకీడ్చి

నాకు నిజంగానే భయమేసింది. దిగులుగా చూశాను!

క్షణంలో నారాయణస్వామి యేడుపు మొహం, నగుమోముగా తర్జుమా అయింది మందహాసం తాండవించింది. ఆప్టే సీరియస్ మొహంలో ఇట్టే నవ్వు తెచ్చిపెట్టుకున్న నారాయణస్వామిముందు కొమ్ములు తిరిగిన హీరోలంతా బలాదూర్!

తెలుగు వాక్యాలకి గుర్తొచ్చింది కాబోలు "ఒరే వెర్రినాగన్నా" అంటూ మొదలెట్టేడు.

''నా పేరు సుబ్బన్న'' అన్నాను వాడిమాటలకు అడ్డొస్తూ.

"ఛీ నోర్ముయ్యి.... నువ్వూ నీ చవకబారు విట్లూనూ.... నోరు మూల్లాడకుండా ఆ తాటిచెట్టు పొట్టి శంకరంగారమ్మాయి గొల్లభామని చేసుకో'' అన్నాడు.

ఇంటిపేరు డల్లగా- అసలు పేరు గొల్లగా- వున్నాయి. అసలు అమ్మాయి ఆ దల్లభామ.... సారీ గొల్లభామ మరి యెంత....గా వుంటుందో అని భయపడ్డాను. పైకి మాత్రం ''అలాగే'' అన్నాను.

''అలాగే ఏమిట్రా నీ మొహం? ఆ అమ్మాయి నిన్ను చూడొద్దూ....? ఇష్టపడొద్దూ? నువ్వు అలాగే అనేస్తే సరా?'' అన్నాడు నారాయణస్వామి.

నాలో ఎప్పుడూ ఎక్కడో దాచిపెట్టుకున్న రోషం గబుక్కున బయటికి వచ్చేసింది.

"పోరా ఫూల్ బో.... తాటిచెట్టూవద్దు, ఈతచెట్టూ వద్దు.... నువ్వు పిల్లని చూసేట్లయితే అసలు నాకు పెళ్ళేవద్దు .... గెటవుట్....'' అరిచాను.

అమ్మా నాన్నా బతికివుంటే నాకీ గతి పట్టేదా? ఈ పాటికి ఇద్దరు మనవళ్ళని చూసేవారు. స్వయం కృషితో కష్టపడి చదువూగట్టా పూర్తిచేసి బాయాలో ఆఫీసులో యల్డీసీగా ఉద్యోగిస్తున్న నాకు పెళ్ళి చెయ్యాలన్న బుద్ధి ఎవరికీ పుట్టకపోయే సరికి నాతో యెల్డీసీగా కుమ్ముడుపడుతున్న నారాయణస్వామి చెవిలో వేశాను—'' ''నాకు పెళ్ళి చేసుకోవాలనుందండీ'' అని అప్పటిదాకా 'మీరు'గా పిల్చిన నన్ను రెండు మెట్లు దొర్లించి 'నువ్వు'గా మార్చి 'ఒరే'కి మార్చి—ఏకంగా వెర్రివెంగళప్ప లెవలుకి పడద్రోశాడు. కొంప సూరుడు..

నా కెలాగైనా పెళ్ళి చేస్తాడన్న ఆశకొద్దీ యిన్నాళ్లూ వూరుకున్నాను. మితిమీరి పోతున్నాడు. అసలు నా బుద్ధి గడ్డినో లేక చొప్పదంటునో తినుండాలి. లేకపోతే వీడ్ని ప్రాధేయపడ్డం ఎంత అవివేకం?

''ఒరే నారాయణస్వామీ....నాకు వొళ్లు మండుతోందిరా....వొళ్ళే కాదు....కాళ్లూ చేతులూ, తలకాయ....అన్నీ మండిపోతున్నాయి. డిక్షనరీలోని తిట్లన్నీ కూడ బలుక్కుని తిట్టాలనిపిస్తోంది——'' నా శరీరం వొణికి వొణికిపోయింది.

''తగ్గరా బ్రదర్....తగ్గు .... ఏదో జోక్కు అంటే....''

''నోరు గట్టిగా మూయరా...ఇది జోకట్రా?....నీ జోకులు మండి మసై పోనూ...''

''అదికాదురా! తాటిచెట్టు పొట్టి శంకరంగారు యేమన్నారంటే ...''

''షటప్.... తాటిచెట్టు పేరెత్తావంటే డొక్కచీరి డోలు కట్టిస్తాను.''

''పోనీలేరా! ఆ వేపాకు విశ్వంగారి అమ్మాయి సురేఖని చేసుకోరా.... మంచి కుటుంబం... ఈ మధ్యే గ్రాడ్యుయేటయ్యాడు. కలకత్తాలో ఏదో కంపెనీలో పెద్ద ఉద్యోగంలో వున్నాడు'' అన్నాడు నారాయణస్వామి.

సురేఖ.... సుకీ....ఆ పేరు తీయగానే వున్నాగాని యింటి పేరు...! వేపాకు.... చేదు బాబోయ్ చేదు! ఐనా నారాయణస్వామికి యిదేం పొయ్యేకాలం చెప్మా! చెట్లపేర్లున్న వారితోనే పరిచయాలా?

''బాగానే వుందిగాని నేను అమ్మాయిని- ఆ సురేఖని చూడొద్దా? ఇష్టపడొద్దా? నువు చేసుకోమంటే సరా!'' అన్నాను గుంభనంగా.

''పిల్లని నువ్వు చూపేదేమిట్రా నన్నాసీ? నేను చెప్పిన తరవాత యిక తిరుగులేదు'' అన్నాడు.

నాకు ఆశ్చర్యం + అనుమానమూ వేసింది. ఇందాక తాటిచెట్టువారి సంబంధంలో- ఆ అమ్మాయి నన్ను చూడాలి. ఇష్టపడాలి.... మట్టీ మశానమని కోశాడు. వేపాకు సంబంధం గురించి ఆదే స్టైలుగుని నేనందుకునేసరికి ప్లేటు తిరగేశాడు. బయట ఎండ మండిపోతుంది- స్క్రూ లూజయింది గావాల అనుకున్నాను.

''ఆదేమిట్రా స్క్రూ లూజయినట్టు చూస్తావ్?'' అన్నాడు నారాయణస్వామి.

నేను ఉలిక్కిపడ్డాను నా మనసులోని మాటని- బుడబుక్కలవాడిలా - చిలక జ్యోతిష్కుడిలా వెలిబుచ్చిన నారాయణస్వామి మీద పిసరంత గౌరవం యేర్పడింది.

''నా పిచ్చితండ్రీ.... వేపాకు విశ్వంగారంటే ఎవరనుకున్నావురా? మర్రిచెట్టు మంగపతిగారి మేనమామ మామిడి తోట

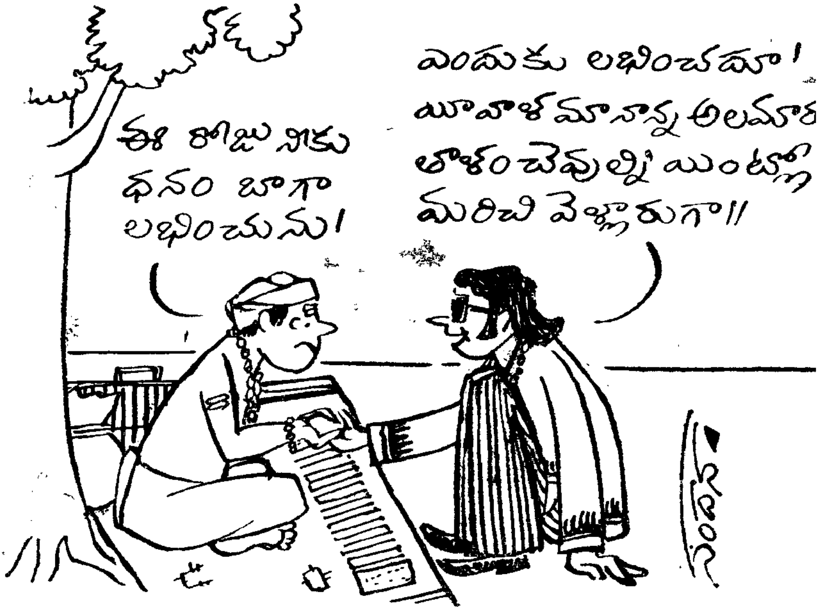

శరభయ్యగారి అల్లుడు. ఉలవల రామబ్రహ్మంగారి మేనత్త మొగుడు చింత చెట్టు చిదంబరంగార్కి పెదనాన్నగారి అబ్బాయి అవుతారు" అని అరక్షణం వూపిరి వదలి- మళ్ళీ వెంటనే పీల్చుకుని

"పెసరపప్పు పరాజికాలరావుగారి పేరు విన్నావా? నా పెళ్లాడికి వేలువిడిచిన అక్కయ్య [illegible] శ్రీ [illegible]శెట్టిగి కాంతమ్మగారి వేలువిడిచిన మేనత్తకొడుకు పుల్లి పాయల పాకాలరావు బావమరిది కంది పప్పు సూర్యంగార్కి వేలువిడిచిన అన్నయ్య అవుతాడు పరాజికాలరావు. అసలు పరాజికాలరావుకీ వేపాకు విశ్వం గారికీ ఎంతటి దగ్గిర చుట్టరికమో నీకు తెలుసా? విశ్వంగారి పినతండ్రి కొడుక్కి వేలువిడిచిన అన్నయ్య పెసళ్ళ పాపారావుగారి....''

నా చెవులు మందగించినై! బుర్ర గిర్రున తిరిగింది. "ఇవన్నీ యింటి పేర్లా....ఏమిటీ [illegible]? అన [illegible] వేళ్ళ [illegible]" సోషొచ్చి దభీమని పడబోయా. [illegible]యణ స్వామి [illegible] నామస్మరణ [illegible] నేను పడిపోకుండా [illegible] లేవదీసి, కుర్చీ. మొహంలో నీళ్లు జల్లి. "డోంట్ [illegible] నాట్ వరీ [illegible] ——" అని నవ్వి. "సాయంత్రం వేపాకుగారింటికి

వెళదాం. రెడీగా వుండాలిసుమా! నేను ఆలా మిరియాల దశరథరామయ్యగారింటికి ప్రక్కింట్లో వున్న శతకోటి సాంబశివాన్ని పలకరించి వస్తాను" అని నారాయణ స్వామి వెళ్ళిపోయాడు.

♦ ♦ ♦

వేపాకు సురేఖను గురించిన తీయటి కలలుకంటూ పడుకున్నవాడ్ని త్రుళ్ళిపడి లేచాను. కిటికీద్వారా నారాయణస్వామి కొంగమెడా, గాడిదకంఠం ఏకకాలంలో కనివినిపించినై. తలుపు తెరిచాను. హుషారుగా ఈలవేస్తూ లోపలికొచ్చాడు. నన్ను సగర్వంగా చూస్తూ నిలబడ్డాడు.

"ఏమిటీ విషయం—గొప్ప హుషారుగా వున్నావు?" అడిగాను.

"జొన్నల జగన్నాధరావుగారికి నీ పెళ్ళి సంగతి చెప్పాను—అంటే నీవు సురేఖని చేసుకోబోయే విషయం. ఉబ్బి తబ్బిబ్బై ఉక్కిరి బిక్కిరై పోయాడు." అన్నాడు యకిలిస్తూ.

"ఎవరా జగన్నాధం?" అడిగాను.

"బొంత భాస్కర్రావుగారికి వేలు విడిచిన...."

"తంతాను... ఏ ట్రిక్కులూ, ఇలాగ పేర్లూ చెపితే వేలువిడిస్తే పకోడ గొడ్తాను" అరిచాను.

"చెప్పను బాబూ చెప్పను... అది సరేగాని నువ్వింకా యిలాగే వున్నావేమిట్రా? పదపద. త్వరగా డ్రెస్‌చేసుకో. వేపాకుగారింటికి వెళదాం" అన్నాడు.

* * *

"ఆ విశ్వంగారు మన రాకకోసం వెయ్యి కళ్ళతో యెదురు చూస్తూ వుంటారు.' అన్నాడు నారాయణస్వామి దారిలో.

"ఎలా? మనం వస్తున్నట్టు ఆయనకి తెలుసా?"

"అక్కడే నీ తెలివికీ నా మేధస్సుకీ తేడా వుంది. నిన్ను ఇవాళ పిలుచుకు వస్తానని ఆయనతో ఇదివరకే చెప్పాను."

నేను లోలోపల నారాయణస్వామి తెలివికి జోహార్లు చెపుతూ నడిచాను.

"అన్నట్టు నీకు ఆవుసరాల ఆంజనేయులుగార్ని తెలుసా? వద్దులే.... మళ్ళీ ఇంటిపేర్ల సంగతాంటూ మండిపడతావ్. అయినా ఎందుకొచ్చిన బాధ!....పద.... త్వరగా పోదాం....టైము అవుతున్నది...." అన్నాడు నారాయణస్వామి

♦ ♦ ♦

వేపాకు విశ్వంగారి ఇల్లు చేరుకునే సరికి టైము ఏడున్నర దాటింది. మేము తలుపు తట్టేసరికి లోపలినుంచి "ఎవరూ?" అన్న మాటలు వినిపించాయి. ఆ కంఠం ఎక్కడో విన్నట్టు అనిపించింది. కరెక్ట్‌—చాకలి పేటలో మా చాకలివాడి గాడిద—వెండి ముక్కు గుర్రం—కంఠం కూడా యిలాగే వుంటుంది!

"నేను మావయ్యా .... నారాయణ స్వామిని అన్నాడు."

"ఓసి నువ్వట్రా? ఎవరో అనుకున్నా! కాసేపు ఆగరా...ఇందాకే భోజనానికి కూర్చున్నాం...అదిసరేగానీ ప్రొద్దున్నే రాకూడదూ—యింత రాత్రిపూట రాక పోతే?'' లోపించి విశ్వంగారి మాటలు వినిపించాయి.

అవమానం....యమా ఇన్సల్ట్! నా గుండె చివుక్కుమంది పొద్దున్నుంచీ చివుక్కు మంటూనే వుంది.

ఎంత పనిజేశాడీ నారిగాడు? పిలవని వాళ్ళింటికి పేరంటానికి తీసికెళ్ళడమా? నా రాకకోసం పిల్లనిగన్న అబ్బగాడు వెయ్యి లేక పదకొండువందల కళ్ళతో నిరీక్షిస్తూ వుంటాడని భ్రమపడ్డాను.

"ఒరే రాస్కెల్... ఏమిట్రా ఇదంతా?" అరిచాను.

వాడు జవాబు చెప్పేలోగా తలుపు తెరిచారు ఎవరో.

"భలే వాడివే మామయ్యా...." అంటూ తలుపు తెరిచిన మనిషి నా జబ్బ పట్టుకుని అవతలకి తీసికెళ్ళాడు. నేను వెంట బయలుదేరేసరికి, "జస్ట్ ఎ మినిట్, ప్లీజ్ వెయిట్" అన్నాడు నారాయణ స్వామి.

శ్రీ బాలాజీ వైద్యశాల

డా॥ పి. కుమారస్వామి దేవర

ట్రావెలర్స్ బంగళారోడ్. ఫోన్: 551. తెనాలి (ఎ. పి)

బ్రాంచి: 9-D. శివాజీ స్ట్రీట్. మద్రాసు-17

దీర్ఘ రోగులకు ఉత్తమ సిద్ధ వైద్యము

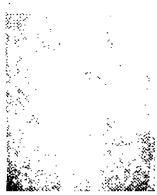

హస్తప్రయోగం. అంగము చిన్నదగుట, సంభోగకాలమందు అకస్మాత్తుగా స్ఖలించుట శుక్ల నష్టము, నపుంసకత్వము, (ఒక డోస్‌తో [illegible] కనివిని ఎరుగనంత వీర్య స్తంభన కల్గిపోయి [illegible] అసంతృప్తిచెందు స్త్రీ, పురుషులు వాడవలెను. (స్వస్థులు) ఉబ్బసము, (దమ్ము) [illegible] బొల్లి చర్మవ్యాధులు కడుపులో నొప్పి, చెవుడు, [illegible] చికిత్స చేయబడును.

ఒక పదడుగులు అవతల నిలబెట్టుకుని నారాయణస్వామి విశ్వంగారితో గుస గుస లాడాడు. విశ్వంగారు వాడు చెప్పే గుసగుసగుసగుసలకి అనువయంగా తల ఆడిస్తున్నారు—రక రకాలుగా.

నాకు అంతా అయోమయంగా కన్పించాయి. పెద్ద మిస్టరీలావుంది. అసలు మేము వస్తున్నటు విశ్వంగార్కి తెలియనే తెలియదు. వీడే.... ఈ నారాయణ స్వామిగాడు। ఏదో దగా చేశాడు అనిపించింది. ఇంతలో-

“పెళ్ళి [illegible] ఇష్టపడందే ఏకా [illegible] నమ్మిందీ బాబా కమిషన్ [illegible] అన్న విశ్వం [illegible] విన్పించాయి.

“వద్దులే మామయ్యా.... మెల్లగా మాట్లాడు....” నారాయణస్వామి ప్రాధేయపడుతున్నాడు.

నాకు నెత్తిమీద పిడుగు పడినట్లయింది హారి నారిగా.. వీడి దుంప రెండుసార్లు తెగా.... అల్లుళ్ళని చూపించి పిల్లల్నిగన్న అబ్బగాళ్ళ దగ్గిర కమిషన్ తీసుకుంటాడా....యెవ్వీపీడి వీడు మేరేజ్ బ్రోకరన్నమాట।

అరికాళ్ళ మంట పట్టింది. ప్రాణం జేజారై పోయింది.

ఇంతలో వాళ్ళిద్దరూ నా దగ్గరకు వచ్చారు.

“రండిసార్— ఐయాం సారీ నేను నారాయణస్వామీ ఏవో ఆఫీసుగొడవలవ గురించి మాట్లాడుకున్నాం. హహహ.... మీరు 7 గంటలదాకా రాకపోయేసరికి మరో రోజు వస్తారని అనుకున్నా— క్షమించండి” అంటూ లోపలికి తీసుకెళ్ళాడు.

విశ్వం ఎంత బ్రహ్మాండంగాకోశాడు- ఎంత చక్కగా కప్పిపుచ్చాడు. నేను ఆశ్చర్యపడ్డాను.

“కూర్చోండి” అని కొబ్బరిపీచులు విక్కబొడుచుకుని శిథిలావస్థకు జేరుకున్న ఒక పాత సోఫాని చూపించారు. కూర్చున్నాను. [illegible] దాగివున్న నల్లులు అర్జంటుగా డ్యూటీలో వచ్చాయి నేను ఒళ్ళంతా ఫిడేలు వాయించనారంభించేను.

“మీ పేరు?” అడిగారు విశ్వంగారు.

“సుబ్బన్న” అన్నాను ఎంతో అబ్బరంగా.

“ఇంటిపేరు?”

“కాకరకాయ”

“క్షేమగ్గావుందిలే. మీఅమ్మానాన్న?”

“చిన్నప్పుడే పోయారు.”

“నిజంగానా? లేక ఏ పొరుగూరులో వుంటున్నారా?”

నేను విశ్వంగార్ని ఉరిమిచూశాను.

“దయచేసి కోపం తెచ్చుకోవద్దు.... కొందరు ఇంటర్ క్యాస్ట్ మేరేజి చేసుకుం

టారు. అంటే మొగుడు ఒక కులం. పెళ్ళాం మరో కులం ''

''నాకు ఆ పాటి ఇంగ్లీషు తెలుసు లెండి.''

హ్హహహ.... మీరు చాలా ఫ్రాంక్‌గా మాట్లాడారు. అంచేత నాకెంతో నచ్చారు. చెప్పొచ్చిందేమిటంటే నేను ఇంటర్ క్యాస్ట్ మేరేజి చేసుకున్నా. నా భార్య పోయింది తెలంగాణ ప్రాంతం వాళ్ళది. ఉండండి— అమ్మాయిని పిలుస్తాను ''సురేఖా.... అమ్మలూ.... నా బంగారు కొండవే... నా తల్లివే.... ఓసారి ఇలా రామ్మా....'' అన్నారు విశ్వంగారు బోలెడు లాలనగా.

నాకు ఆందోళనా- నవ్వూ రెండూ కలిగాయి. సాంప్రదాయానికి ఆవగింజంత కూడా పొత్తుకుదరని ఈ పెళ్ళిచూపు విడ్డూరం. తన కూతుర్ని ఊహించలేనంత ముద్దుగా కేకవేసి పిలిచే తండ్రి!

నవరసాలూ తొణికిసలాడే నా ముఖారవిందాన్ని నారాయణస్వామివైపు తిప్పాను. వాడు చిరునవ్వుతో— ''గుడికన్న మెల్లనయం'' అన్నాడు. నాకు అర్థంకాలేదు.

ఇంతలో సురేఖ— విశ్వంగారిముద్దు ముద్దుకూతురు గదిలోకి వచ్చింది! నా మొహం ఎర్రగా, కందగడ్డలా, వేయించిన వేరుశనగకాయలా మారి చివరకు మాడిపోయిన పెసరట్టులా అయిపోయింది.

నారాయణస్వామి అన్నమాటలు.... గుడ్డికన్న మెల్లనయం— వాటి అర్థం [illegible] బోధపడింది. ఆ అమ్మాయికి మెల్లకళ్ళు.

బక్కపల్చగావుంది. [illegible] నేరేడు పండులాంటి నలుపు. మరీ కోలగా వుండటం వలన గోలగా తయారయిన మొహం. పెదాల్తో కప్పివుచ్చలేని పళ్ళు చొచ్చుకుని వున్నాయి బయటికి. జాకెట్‌కి పనేలేదు, బహుశా జేబురుమాల్తో కుట్టించుకుని బట్ట మిగిల్చిన ఘటికురాలయి వుండాలి!

ఖరీదయిన దుస్తులవి ఎంతో ఫ్యాష

ఆల్ వేస్ లేట్

* ''మా అమ్మ తల ఈపాటికి పగిలిపోయి వుండేది.'' రొప్పుతూ వచ్చి ఆత్రుతగా భర్తతో అంది భార్య.

''ఏం?'' అన్నాడు అర్థం కాక భర్త.

''గోడకున్న చీలపూడి గడియారం జారి ప్రక్కన పడింది.'' ఊపిరి పీల్చుకుంటూ అంది.

భర్త ఒక్కసారి నిట్టూర్చి ''అదెప్పుడూ లేటే!'' అన్నాడు.

జ్యోతి

న్‌గా ధరించినా పిసరంత అందంకూడా లేదు సరికదా . అసహ్యంగానూ మొరటుగానూ కల్పించింది. అపదం త్రాగిన వాడిలా మొహం వేలేశాను.

"మీట్ కుమారి వేపాకు సురేఖ. నా కూతురు..ఈయన కాకరకాయసుబ్బన్న" పరస్పరం పరిచయం చేశాడు విశ్వంగారు.

"వెరీగ్లాడ్ టు మీట్ యూ....మీరేం జేస్తున్నారు?" అడిగింది. తెలంగాణ యాసలో.

"తాలూకాఫీసులో యల్డీసీని."

"మీ వోళ్లు గెట్ల జెప్పిన మాకు సమజయితది—బారాల్ మేంజెప్పేది మీ కెర్కయితాది?"

నాకు సరిగ్గా అర్థం కాలేదు ఆమె మాటలు—అయినా తల ఆడించాను.

"అదేందయ్యో—గట్ల సప్పుడు జెయ్యంకూసుంటవు? బువ్వగిట్ట దిన్నవా?"

అవక తవగ్గా మాటలు—ఏకవచన ప్రయోగం.... అణచుకోలేనంత కోపం వచ్చింది. ఆమె కేసి చూశాను.

"ఓ నాయినోయ్! గిన ఎట్ల సూస్తడూ సూపినావ్? గిల్ల తాకిఖ గట్లే షంటది. పరాఖద్ కూసుంటారు... సోపత్ పక్కా వుంటది. మనంగిట్ల మాటంటే గరమై పోతాను. లొల్లి జెద్దాం... ఏందయ్యో గట్లసూస్తవు? లొల్లిపెడ్తవా? నాకేం పరేషాన్ లేదు—పెర్కున్నాడు?"

నాకు కోప వచ్చింత పనయింది. నారాయణస్వామి చెవిలో కోపంగా అన్నాను ఎవరికీ విన్పించనట్టు. ఒరేయ్ నాకీ సంబంధం వద్దు పోదాం పద" అని.

"ఏందయ్యో గేమంటున్నావు? జెప్పేది ఏందో నేనే గూడ యింట ."

విశ్వంగారు ఆత్రంగా "పద సురే... లోనికి పద...." అని ఆమెని బలవంతంగా లోపలికి ఈడ్చుకు వెళ్ళిపోయారు.

కాసేపు ఆగి బయటికి వచ్చి. "మా అమ్మాయికి కాస్త ....యేం లేదు.కొంచెం వెర్రిబాగులది...మీరేం అనుకోకండి.... మరే, మా అమ్మాయికి మీరు నచ్చలేదుట ఈ సంబంధం వద్దు అనుకునే ఇలా మాట్లాడింది అనుకుంటాను. ఇక మీరు."

"శలవు" అని లేచాను.

రోడ్ మీదికి వెళ్తూ నేను నోరు విప్పే ముందే తను మొదలెట్టాడు నారాయణస్వామి..."అదో సైపు బ్రదర్....నాకు తెలుసు...సుబ్బన్నా ....మరీ యింత ముదిరింది పిచ్చి అనుకోలేదు. పోనీలేరా....ఆ అబ్బరాల సుబ్బారావుగారి కూతురు వంకాయమ్మని ఏర్పాటు చేస్తాను" అన్నాడు.

నాకు వొళ్ళు మండిపోయింది.... "ఒరే రోగ్... లోఫర్ నువ్వ మ్యేరేజ్ బ్రోకర్‌వి వెధవా. డబ్బు కోసం అర్థమైన పిచ్చివాళ్ళని చూపిస్తావా? గుడ్డికన్ను మెల్లనయ్యేంటూ సామెతలు చెప్తావా? అసలు బుద్ధుందా? ఆ మధ్య వుంద న్నావు? ఇంకెప్పుడూ ఇలాంటి పనులు చేస్తావా... చేస్తావా?" అని అరుస్తూ వాణ్ణి చిత్తుగా చితకబాది ఘోరున ఏడుస్తూ రూం కేసి నడిచాను.